

MEDJUGORJÉBA ZARÁNDOKOLTUNK 2014. szeptember 8-11.

MIT JELENTETT NEKÜNK MEDJUGORJE?

Számomra Medjugorje mindig egy **megújulás**. Már negyedik alkalommal voltam ott és hálás vagyok Istennek, hogy a józsefvárosi hívekkel lehettem. Jó újra járni a keresztúti stációkat, végig mászva, és jó a rózsafüzért is végig elmélkedni, miközben az embernek a lába alá is figyelnie kell. Lélek és élet az, amelyek találkoznak itt kézzel fogható módon. Köszönöm, hogy ott lehettem és bízom benne, hogy **hamarosan visszatérünk oda**.

(Tóni a.)

Medjugorjeban találkozik az ég és a föld. Ez a találkozás a **kegyelem áradásának a helye**, melyet igazol a Krizsevácson lévő keresztút megtétele. Embert próbára tevő sziklák, kövek vezetnek fel a hegytetőre a nagy betonkeresztig. A hegy aljáról úgy érzi az ember, hogy nem lehet felmenni. Életed buckái (sziklái...bűnei...) vannak előtted, amit **le kell győzni**. Elindulsz, nem nézel föl csak előre a lábad elé és lépésről lépésre haladsz, legyőzve a szikla nehézségét, keménységét, akadályát. Fönt a keresztnél kitarul **előtted a "végtelen"**.

Számomra Medjugorje az jelentette, hogy minden legyőzhető, ami akadályoz abban, hogy Istent (Jézust) megtaláld.

(Sz.Vali)

Negyedik alkalommal voltam Medjugorjeban, de most először "szervezett" turistaként.

Kényelmes busz, nappali utazás, nagyszerű hotel, finom reggeli és vacsora és alapos tájékoztatás Medjugorjeről. Mind jó volt, de **még jobb volt visszaemlékezni a "hőskorra"** (sátorban alvás, magunk főzte étel és szentmise a Krizsevác tetején!) és **hálásan megköszönni Jézusnak és a Szűz Anyának**.

Boldog voltam, hogy láthattam **Vickát**, felette is múlik az idő, ahogy felettünk is, de megőrizte régi átszellemlét, tiszta mosolyát, melyből sugárzik a Jézus és Mária iránti szeretet.

Nekem az ismert gitáros ének jutott az eszembe, azóta is a fülemben van:

"Fivérem Nap és nővérem Hold,
oly ritkán látlak, s hallom hangotok.
Nyomaszt a sok gyötirelem és gond.

Fivérem Szél és Levegőég,
nyisd ki szemem, hogy lássam, ami szép!
Körülölel a ragyogás, dicsfény.

Mert Isten műve minden teremtmény,
érezem jóságát, és szívem újra él!

Fivérem Nap és nővérem Hold,
most végre látok, s hallom hangotok!
Megölelném az egész világot!

Valóban **gyönyörű a táj**, volt napfény és telihold, felhő, szél, de a legfontosabb **a szabad ég alatt megtartott szentmise**, megszámlálhatatlanul sok testvérrel, akikkel nagyszerű volt együtt imádkozni a Mi Atyánkot - mindenki a saját nyelvén és mégis a szeretet, a mosoly nyelvén kívántunk **békességet** egymásnak. ...és akkor eltöltötte a szívemet az **öröm és boldogság**, valóban megölelném az egész világot!

(QÁ)

elmondott ima légköre megérint, árad a kegyelem, igen, érzem, hogy közel Mária és Jézus, itt tényleg lehet tenni egy lépést előre. De mindjárt eszembe jutott Feri atya egyik prédikációjának részlete: az Ördög a kocs mák fölött unatkozik, semmi dolga, de a templomok fölött nagyon aktív. Biztosan történik valami, életemben nem először, gondoltam, és tényleg: másnap egy olyan lépcsőfok került váratlanul elé, ami ugyan nagy ajándék lenne, de még képtelen vagyok fellépni rá, túl magas. De azért biztos vagyok benne, hogy hosszabb távon ez a medjugorjei zarándoklat meghozza a maga lelki gyümölcsét, örülök és köszönöm, hogy ott lehettem.

(MSV)

Ha a zarándokok közül valaki még meg akarja osztani a többiekkel élményeit, írja meg meg, hozzáfűzzük ehhez az íráshoz!